

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 911

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 septembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 176 din 21 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. b), c), d) și g), ale art. 23, ale art. 36 alin. (1), ale art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3), (4) și (6) și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 1 din cap. I lit. B și ale cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și 2 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii	2–8
Decizia nr. 220 din 10 aprilie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu referire la art. 218 ¹ alin. (7) din Codul penal, precum și a Legii nr. 217/2023, în ansamblul său	9–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.403. — Ordin al ministrului sănătății pentru completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 867/2015 privind aprobarea modului de administrare, finanțare și implementare a acțiunilor prioritare pentru tratamentul endovascular al pacienților critici cu leziuni vasculare periferice acute	13
5.938. — Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Georgi” din sectorul 6, municipiul București	14
5.943. — Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 176**

din 21 martie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. b), c), d) și g), ale art. 23, ale art. 36 alin. (1), ale art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3), (4) și (6) și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 1 din cap. I lit. B și ale cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și 2 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 și ale art. 38 alin. (1), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Andreia Diana Notrețu, prin Sindicatul Național al Lucrătorilor din Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în Dosarul nr. 17.061/3/2020 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.148D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent menționează că autorul excepției a formulat o cerere de conexare a dosarului la alte 4 dosare ale Curții Constituționale, aflate în stadiul redactării raportului.

4. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.331D/2021, nr. 1.332D/2021, nr. 1.384D/2021, nr. 1.402D/2021, nr. 1.428D/2021, nr. 1.571D/2021, nr. 2.060D/2021, nr. 914D/2022, nr. 984D/2022, nr. 1.093D/2022, nr. 1.540D/2022, nr. 1.541D/2022 și nr. 2.063D/2022, având un obiect similar, excepții ridicate de Navara-Maria Roșu (fostă Dumitrașcu) și alții în Dosarul nr. 2.877/30/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul din Rețeaua Veterinară a județului Ilfov, în numele și pentru membrii de sindicat Oana Nicoleta Balaban și alții, în Dosarul nr. 2.478/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Adrian Turtoi și alții în Dosarul nr. 29.952/3/2019 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Liber al Personalului Sanitar Veterinar Tulcea, pentru membrul de sindicat Viorica Cotos, în Dosarul nr. 325/88/2019 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Aurelia Stan și alții în Dosarul nr. 2.875/30/2019 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, de Rodica Borodatii și alții în Dosarul nr. 12.975/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul din Rețeaua Veterinară a județului Ilfov, pentru membrii de sindicat Camelia

Georgeta Ilie și alții, în Dosarul nr. 28.330/3/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Liber Independent din Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, pentru membrii de sindicat Teofilia Banu și alții, în Dosarul nr. 10.424/3/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Cristian Bratu în Dosarul nr. 2.036/93/2021 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Veterinarilor din Administrația Centrală — Esculap, în nume propriu și în calitate de reprezentant al membrului de sindicat Oana-Flavia Ioniță, în Dosarul nr. 5.765/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Salariaților din Agenția Domeniilor Statului, în numele și pentru membrii de sindicat Dragoș Dumitrescu și, respectiv, Octavian Șoldea, în dosarele nr. 22.186/3/2021 și nr. 35.417/3/2021 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Veterinarilor din Administrația Centrală — Esculap, în nume propriu și în calitate de reprezentant al membrului de sindicat Daniel Spoială, în Dosarul nr. 34.269/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal se prezintă domnul avocat Robert Ciocaniu, cu împuterniciri avocațiale depuse la dosare, în calitate de reprezentant al autorilor excepției din dosarele nr. 2.060D/2021, nr. 1.093D/2022 și nr. 2.063D/2022, precum și domnul avocat Alexandru Soare, cu împuterniciri avocațiale depuse la dosare, în calitate de reprezentant al autorilor excepției din dosarele nr. 1.384D/2021 și nr. 1.428D/2021. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

6. Având cuvântul cu privire la cererea de conexare formulată de autorul excepției din Dosarul nr. 1.148D/2021, cei doi avocați și reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de respingere a acesteia. Curtea respinge cererea de conexare formulată în Dosarul nr. 1.148D/2021.

7. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.331D/2021, nr. 1.332D/2021, nr. 1.384D/2021, nr. 1.402D/2021, nr. 1.428D/2021, nr. 1.571D/2021, nr. 2.060D/2021, nr. 914D/2022, nr. 984D/2022, nr. 1.093D/2022, nr. 1.540D/2022, nr. 1.541D/2022 și nr. 2.063D/2022 la Dosarul nr. 1.148D/2021. Cei doi avocați prezenți și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.331D/2021, nr. 1.332D/2021, nr. 1.384D/2021, nr. 1.402D/2021, nr. 1.428D/2021, nr. 1.571D/2021, nr. 2.060D/2021, nr. 914D/2022, nr. 984D/2022, nr. 1.093D/2022, nr. 1.540D/2022, nr. 1.541D/2022 și nr. 2.063D/2022 la Dosarul nr. 1.148D/2021, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Robert Ciocaniu, care solicită admiterea excepției. În prealabil, face o analiză a conținutului normativ al art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017. Între aceste prevederi și cele criticate din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 intervine Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, care este contrară art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece sporul pentru condiții de muncă, prin natura sa, nu are o legătură fundamentală cu salariul de bază. Astfel, riscurile profesionale în cadrul activității personalului sanitar-veterinar sunt similare, dovedite prin buletine de expertizare. Prin urmare, sporul pentru condiții de muncă ar trebui acordat independent de cuantumul salariului de bază al celor care își desfășoară activitatea în astfel de condiții, care este un criteriu artificial.

9. Interpretarea criticată conduce la consecințe inechitabile în fapt, în măsura în care, de exemplu, persoane care își desfășoară activitatea în același loc expus la riscuri profesionale pot să primească sau să nu primească acest spor, pentru simplul motiv că salariile lor de bază au un cuantum diferit. În acest fel, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de lege devine iluzoriu câtă vreme nu va fi acordat celor care nu au ajuns la nivelul salariului de bază aferent anului 2022.

10. În final, arată că principiul nediscriminării cu referire la încadrarea în muncă și remunerația muncii invocate sunt reglementate și prin directive de drept al Uniunii Europene. Ca atare, se încalcă și art. 148 din Constituție.

11. Domnul avocat Alexandru Soare solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor invocate anterior, precum și ale altor alineate ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, coroborate cu art. 6 și 23 din aceeași lege, în coroborare cu lit. B din cap. I subcapitolul 2 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

12. În continuare, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 662 din 8 noiembrie 2016. În aplicarea acestei decizii, arată că, deși criteriul cuantumului salariului are o anumită relevanță, este discriminatorie condiționarea de acesta a sporului pentru condiții de muncă, întrucât, de exemplu, atât persoana care câștigă un leu, cât și cea care câștigă 5 lei își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Scopul declarat al Legii-cadru nr. 153/2017 de a asigura salarizarea unitară nu este atins, în fapt, din cauza adoptării măsurilor criticate.

13. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale, potrivit căreia sporurile și premiile sunt drepturi salariale suplimentare cu privire la care legiuitorul poate dispune. Interpretarea criticată a instanței supreme corespunde voinței legiuitorului, în sensul că sporul pentru condiții vătămătoare nu poate fi aplicat direct și nemijlocit, ci este supus normelor de reglementare care l-au consacrat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

14. Prin Sentința nr. 562 din 16 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.061/3/2020, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 și ale art. 38 alin. (1), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Andreia Diana Notrețu, prin Sindicatul Național al Lucrătorilor din Agenția de Plăți și Intervenție pentru

Agricultură, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.148D/2021.

15. Prin Încheierea din 9 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.877/30/2019, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6), precum și ale art. 39 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Navara-Maria Roșu (fostă Dumitrașcu) și alții într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.331D/2021.

16. Prin Încheierea din 9 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.478/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul din Rețeaua Veterinară a județului Ilfov, în numele și pentru membrii de sindicat Oana Nicoleta Balaban și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.332D/2021.

17. Prin Încheierea din 16 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.952/3/2019, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, corelate cu art. 23 și art. 6 lit. b), c), d) și q) din aceeași lege, în corelare cu prevederile art. 1 din cap. I lit. B din anexa nr. VIII la aceeași lege.** Excepția a fost ridicată de Adrian Turtoi și alții într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.384D/2021.

18. Prin Încheierea din 8 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 325/88/2019, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în forma aplicabilă până la data intrării în vigoare a Legii nr. 229/2020, coroborate cu dispozițiile cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și 2 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care se interpretează prin prisma raționamentului avut în vedere în Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, Decizia nr. 37 din 26 noiembrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și Decizia nr. 82 din 7 mai 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber al Personalului Sanitar Veterinar Tulcea, pentru membrul de sindicat Viorica Cotos, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.402D/2021.

19. Prin Încheierea din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.875/30/2019, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. b), c), d) și g), ale art. 23 și ale art. 38 alin. (1), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, coroborate cu prevederile art. 1 din cap. I subcap. 2 lit. B din anexa nr. VIII la aceeași lege.** Excepția a fost ridicată de Aurelia Stan și alții într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.428D/2021.

20. Prin Încheierea din 1 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 12.975/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6), precum și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Rodica Borodatfi și alții într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.571D/2021.

21. Prin Decizia nr. 2.878 din 13 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 28.330/3/2018, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul din Rețeaua Veterinară a județului Ilfov, pentru membrii de sindicat Camelia Georgeta Ilie și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.060D/2021.

22. Prin Încheierea din 30 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 10.424/3/2020, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber Independent din Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, pentru membrii de sindicat Teofilia Banu și alții, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 914D/2022.

23. Prin Încheierea din 3 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 2.036/93/2021, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, ale art. 36 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Cristian Bratu într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 984D/2022.

24. Prin Decizia civilă nr. 2.002 din 11 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.765/2/2020, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Veterinarilor din Administrația Centrală — Esculap, în nume propriu și în calitate de reprezentant al membrului de sindicat Oana-Flavia Ioniță, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.093D/2022.

25. Prin încheierile din 3 februarie 2022, pronunțate în dosarele nr. 22.186/3/2021 și nr. 35.417/3/2021, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23, corelat cu art. 36 alin. (1), art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Salariaților din Agenția Domeniilor Statului, în numele și pentru membrii de sindicat Dragoș Dumitrescu și, respectiv, Octavian Șoldea, în cauze având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.540D/2022 și nr. 1.541D/2022.

26. Prin Decizia civilă nr. 423 din 1 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 34.269/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din**

26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Veterinarilor din Administrația Centrală — Esculap, în nume propriu și în calitate de reprezentant al membrului de sindicat Daniel Spoială, într-o cauză având ca obiect drepturi salariale și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.063D/2022.

27. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, potrivit Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, paragrafele 68, 79 și 81, doar personalului care a ajuns la nivelul de salarizare din anul 2022 i se aplică în întregime Legea-cadru nr. 153/2017, inclusiv în ceea ce privește sporurile.** Ca atare, celorlalți salariați li se aplică sistemul de salarizare reglementat de legislația anterioară, majorat cu procentele aferente fiecărui an. Prin urmare, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, se acordă doar personalului care beneficiază de un salariu calculat potrivit dispozițiilor acestei legi, neavând o autonomie proprie care să îi permită o aplicare directă și nemijlocită în baza art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, fără o coroborare a acestui text de lege cu cel al art. 38 din același act normativ. În aceste condiții, autorii excepției consideră că art. 38, raportat la art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 34 din Constituție.

28. În Dosarul nr. 1.332D/2021, autorul excepției critică în mod explicit nu doar dispozițiile legale cu care instanța judecătorească a investit Curtea Constituțională, ci și interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de instanța supremă. Astfel, se încalcă principiul nediscriminării, așa cum este dezvoltat în dreptul Uniunii Europene și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin nesocotirea prevederilor art. 148 alin. (2) din Constituție. Deși întreg personalul sanitar-veterinar își desfășoară activitatea în condiții similare, deosebit de periculoase, confirmate prin buletine de expertizare, dispozițiile criticate împiedică acordarea sporului corespunzător pe criteriul depășirii (sau nedepășirii) a cuantumului salariului după 1 ianuarie 2018 a nivelului anului 2022.

29. Tot cu referire la critici de neconstituționalitate ridicate de autori care fac parte din personalul sanitar-veterinar, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.402D/2021 se arată că Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de instanța supremă, are prioritate de aplicare față de deciziile anterioare ale acesteia, respectiv Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 și Decizia nr. 37 din 7 mai 2020. Astfel, interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 discriminează pe funcționarii publici și personalul contractual al căror salariu de bază este mai mic decât cuantumul salariului inferior grilei corespunzătoare anului 2022. Această discriminare operează până la data de 1 decembrie 2020, când, prin Legea nr. 229/2020 pentru completarea art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, care a introdus alin. (9) la art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, a fost acordat sporul pentru condiții de muncă.

30. Tot în Dosarul Curții nr. 1.402D/2021, autorul excepției citează pe larg din jurisprudența Curții Constituționale, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la interzicerea discriminării și, în particular, arată că art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, ratificat de România în anul 2006, protejează nu doar drepturile fundamentale, ci și orice drept garantat de legislația internă. Criteriul de diferențiere a (ne)acordării sporului pentru condiții de muncă — nivelul salariului de bază — nu este obiectiv, nu ține seama de finalitatea acordării sporului, iar măsura criticată nu este justificată obiectiv și rezonabil. Nici scopul Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv eliminarea inechităților sociale, nu este atins prin acordarea diferențiată a sporului pentru condiții de

muncă. În plus, nici justificarea lipsei de fonduri nu este validă, având în vedere că tot legiuitorul a acordat, începând cu 1 decembrie 2020, acest spor.

31. Din cauza neacordării sporului se încalcă și art. 34 și 35 din Constituție, deoarece personalului bugetar care lucrează în condiții nocive nu i se asigură în mod efectiv cele două drepturi, precum și dreptul la securitatea și igiena în muncă consacrat de Carta socială europeană revizuită. Autorul din acest dosar apreciază că o soluție-remediu ar fi apelul la tehnica interpretării conforme a legislației și a jurisprudenței criticate cu dreptul Uniunii Europene.

32. Pe lângă interpretarea instanței supreme dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, este menționată și criticată interpretarea dată dispozițiilor legale criticate de către Curtea de Conturi prin Decizia III/nr. 10 din 27 august 2020. În schimb, în susținerea criticilor de neconstituționalitate este invocată Hotărârea nr. 729/2019 a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care a fost evocată în decizia criticată a instanței supreme.

33. În argumentarea motivării, autorii pleacă de la definiția *sporului pentru condiții de muncă* ce se regăsește în art. 1 alin. (2) lit. a) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, și anume: compensație financiară a riscurilor, acordată personalului care își desfășoară activitatea în condiții de muncă vătămătoare, periculoase, deosebit de periculoase, condiții grele de muncă sau condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare. Autoritățile și instituțiile publice, inclusiv cele din administrația publică centrală, sunt obligate să asigure funcționarilor publici și personalului contractual condiții normale de muncă și igienă care să le ocrotească sănătatea și integritatea fizică și psihică, elemente ce reprezintă obiectul unui drept care derivă direct din drepturile constituționale la viață, integritate fizică și psihică și la sănătate. În măsura în care instituția nu elimină factorii de risc la care se expun angajații, conform buletinelor de expertiză, aceștia beneficiază prin lege de un spor care să compenseze această expunere.

34. Autorul din Dosarul Curții Constituționale nr. 1.148D/2021 apreciază că dreptul la sporul pentru condiții de muncă nu are nicio legătură cu nivelul salariului de bază pentru anul 2022, astfel încât acordarea acestuia nu ar trebui condiționată de aplicarea etapizată a Legii-cadru nr. 153/2017, în condițiile prevăzute de art. 38 din aceasta. Deși toți angajații Agenției de Plăți și Intervenție în Agricultură sunt expuși la cei 5 factori de risc constatați în anul 2018 prin buletin de expertiză al Direcției de Sănătate Publică a Municipiului București, doar aceia care au ajuns la nivelul salarial din 2022 îl vor primi (auditor și manager public), nu și cei care se află în situația autorului excepției. Din cauza acestei condiționări, conchide autorul, este denaturată însăși rațiunea instituirii prin lege a sporului pentru condiții de muncă și se ajunge la un tratament discriminatoriu al unor categorii de salariați, în speță funcționari publici, aflați, în mod obiectiv, în situații asemănătoare. De asemenea, se încalcă și art. 34 din Legea fundamentală, deoarece ocrotirea sănătății nu se poate realiza în funcție de nivelul de salarizare.

35. Tot în susținerea criticii raportate la art. 34 din Constituție, se arată că jurisprudența Curții Constituționale, în particular Decizia nr. 110 din 23 februarie 2021, prin care s-a statuat că legiuitorul nu poate fi cenzurat de către Curtea Constituțională cu referire la stabilirea sporurilor, a premiilor și a altor stimulente financiare, care nu au natura unor drepturi fundamentale, nu este relevantă, deoarece sporul pentru condiții de muncă este consacrat de către legiuitor având în vedere art. 34 din Constituție.

36. Mai departe, se arată că însăși instanța supremă, prin decizia criticată, admite că, prin natura sa, sporul pentru condiții

de muncă nu are nicio legătură cu nivelul salariului; cu alte cuvinte, că premisa argumentării din prezenta excepție este însușită inclusiv de către instanța supremă, care, prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, paragraful 82, a restrâns acordarea sporului pentru condiții de muncă și în ceea ce îi privește pe cei aflați în categoria autorilor prezentei excepții.

37. În susținerea ideii că normele criticate sunt discriminatorii se citează pe larg din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, se face trimitere la art. 23 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului și la alte documente internaționale, precum și la dreptul Uniunii Europene și este indicată o opinie doctrinară cu referire la raportul dintre puterea jurisdicțională a Curții Constituționale de a constata neconstituționalitatea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și la rolul instanțelor judecătorești în aplicarea acestora.

38. În susținerea criticii privind presupusa încălcare a standardelor de calitate a legii instituite de art. 1 alin. (5) din Constituție sunt evocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Astfel, din cauza neclarității prevederilor criticate, s-a ajuns la o practică judecătorească neunitară referitoare la (ne)acordarea sporului pentru condiții de muncă.

39. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată.

40. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată.

41. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția este neîntemeiată.

42. **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată.

43. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este întemeiată. Astfel, deși legiuitorul are competența, exercitată prin adoptarea art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, să acorde sau nu sporuri și alte drepturi salariale, precum și de a stabili data acordării acestora, aceste drepturi nu pot fi acordate beneficiarilor în mod diferențiat decât ținând seama de situația obiectiv diferită a acestora. Sporul pentru condiții de muncă, odată stabilit, prin buletine de expertiză, că este identic pentru personalul bugetar, fie nu va fi acordat deloc, fie va trebui să fie acordat tuturor, criteriul nivelului salariului de bază fiind unul discriminatoriu.

44. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată.

45. **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este întemeiată, deoarece sporul pentru condiții de muncă nu are nicio legătură cu nivelul salariului, ci exclusiv cu condițiile efective de muncă și numărul factorilor de risc reținuți în mod concret în buletinul de expertizare. Tratamentul diferențiat în cadrul aceleiași categorii de personal în funcție de quantumul salariului de bază poate genera diferențe de tratament.

46. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția este neîntemeiată.

47. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției.

48. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția este neîntemeiată.

49. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale**, în dosarele Curții Constituționale

nr. 1.540D/2022 și nr. 1.541D/2022, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției.

50. Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția este neîntemeiată.

51. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

52. Guvernul, președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile avocaților prezenți, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

53. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

54. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit actelor de sesizare, prevederile art. 36 alin. (1), ale art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3), (4) și (6) și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Din motivarea excepției rezultă că autorii acesteia fac referire, fără să le critice, și la alte dispoziții ale Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv ale art. 6 lit. b), c), d) și g) și ale art. 23, precum și la dispozițiile art. 1 din cap. I lit. B și ale cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și 2 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, având în vedere că dispozițiile legale efectiv criticate sunt într-o legătură necesară cu acestea în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021. Aceste dispoziții au următorul conținut:

— Art. 6 lit. b), c), d) și g) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: [...]

b) *principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;*

c) *principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;*

d) *principiul importanței sociale a muncii, în sensul că salarizarea personalului din sectorul bugetar se realizează în raport cu responsabilitatea, complexitatea, riscurile activității și nivelul studiilor; [...]*

g) *principiul transparenței mecanismului de stabilire a drepturilor salariale, în sensul asigurării predictibilității salariale pentru personalul din sectorul bugetar;”;*

— Art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017: „Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I—VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență

socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative din domeniul de activitate.”;

— Art. 36 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017: „La data intrării în vigoare a prezentei legi, reîncadrarea personalului salarizat potrivit prezentei legi se face pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38.”;

— Art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) *se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții; [...]*

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) *cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;”* [celelalte prevederi conținute în alin. (3) dispun cu privire la o serie de excepții de la reglementarea de la lit. a) a alin. (1), precum și la anumite categorii de personal bugetar];

(4) *În perioada 2019—2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h). [...]*

(6) *În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”;*

— Art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie norme tranzitorii aplicabile în intervalul de până la aplicarea integrală a acesteia;

— Art. 1 din cap. I lit. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat.

(2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților funcționarilor publici, în limita prevederilor din Regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.”;

— Cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și 2 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017: „Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază și de următoarele categorii de sporuri și drepturi:

a) Sporuri:

1. Spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%;

2. Sporul pentru condiții deosebit de periculoase cum sunt TBC, bruceloză, gripa aviară, encefalopatii spongiforme transmisibile, salmoneloze, alte zoonoze, pesta, febra aftoasă, leucoze și alte boli asemenea, anatomie patologică, necropsii și medicină legală, corespunzător activității efective desfășurate în aceste condiții, precum și corespunzător activității specifice din laboratoarele sanitare și pentru siguranța alimentelor — de până la 75%.”.

55. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, prevederile art. 1 alin. (1) din cap. I lit. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 au fost modificate prin Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 27 octombrie 2023. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea urmează să rețină ca obiect al excepției prevederile art. 1 din cap. I lit. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

56. Prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, instanța supremă a statuat că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

57. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind standardele de calitate a legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile

omului, art. 34 privind dreptul la sănătate, art. 35 privind dreptul la un mediu sănătos, art. 41 alin. (2) privind dreptul la muncă, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și art. 148 alin. (2) referitor la relația dintre dreptul intern și dreptul Uniunii Europene.

58. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că o parte dintre criticile formulate în cauza de față sunt similare cu cele ridicate în cauza soluționată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 110 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 26 mai 2021. În această cauză, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse în cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și lit. b) pct. 5 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a observat că nemulțumirea autorului excepției rezida în modul de interpretare și aplicare a textelor de lege criticate. În acest context, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, referitoare la recursul în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din aceeași lege-cadru, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale cu sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

59. De asemenea, în Decizia nr. 110 din 23 februarie 2021, paragraful 15, Curtea a reluat jurisprudența sa constantă, potrivit căreia sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție, și că legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Totodată, în mod implicit, a admis Curtea, această marjă largă de apreciere a legiuitorului nu este absolută. Astfel, în paragraful 16 al Deciziei nr. 110 din 23 februarie 2021, precizat, Curtea a statuat că opțiunea legiuitorului în domeniul salarial nu poate fi cenzurată de instanța constituțională sub aspectul stabilirii unor reguli noi privind acordarea unor drepturi salariale suplimentare ce nu au relevanță constituțională, deci care nu țin indisolubil de dreptul la muncă sau la salariu.

60. Distinct de aceste considerente din Decizia nr. 110 din 23 februarie 2021, Curtea observă că în cauza de față este criticată în mod explicit și interpretarea realizată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii. Ca atare, în prezenta cauză, Curtea apreciază că se impune examinarea pe fond a excepției de neconstituționalitate a prevederilor criticate din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

61. În prezenta cauză se invocă pretinsa încălcare a art. 34 din Constituție referitor la ocrotirea sănătății. În argumentația autorilor prezentei excepții, sporul pentru condiții vătămătoare, fiind acordat în temeiul acestui text constituțional, se sustrage

legicii potrivit căreia drepturile salariale, în general, și sporurile, în particular, ca element al salarizării, pot fi reglementare de legiuitor potrivit unei opțiuni care nu poate fi cenzurată decât în condiții restrictive de către Curtea Constituțională.

62. Curtea reține că legiuitorul deține o marjă de apreciere considerabilă și în ceea ce privește modalitatea în care își îndeplinește obligația instituită în art. 34 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice”. Astfel, prin Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 16 martie 2016, paragraful 28, Curtea a statuat că „reglementarea restrictivă a spațiilor în care fumatul este permis reprezintă o opțiune a legiuitorului, care dă expresie dispozițiilor constituționale ce garantează dreptul la viață și dreptul la integritate fizică și psihică al persoanei [art. 22 alin. (1)], dreptul la ocrotirea sănătății, instituind totodată obligația statului de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice [art. 34 alin. (1) și (2)], dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, respectiv obligația statului de a asigura cadrul legislativ pentru exercitarea

acestui drept [art. 35 alin. (1) și (2)], precum și dreptul copiilor și tinerilor la un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor [art. 49 alin. (1)]. Aceste dispoziții constituționale impun statului o serie de **obligații pozitive**, ce presupun măsuri legislative adecvate pentru realizarea lor, **în privința cărora legiuitorul are o largă marjă de apreciere**, pentru protecția drepturilor constituționale ale cetățenilor, indiferent dacă aceștia sunt fumători sau nefumători”.

63. În aplicarea acestor considerente la situația de față, se poate susține că și în ceea ce privește instituirea (sau neînstituirea) unor sporuri care să atenueze impactul pe care condițiile nocive de muncă îl au asupra sănătății persoanelor, iar în cazul instituirii, conținutul concret al acestora, statul beneficiază de o largă marjă de apreciere. Astfel, în concret, raportat la cauza de față, stabilirea intervalului temporal pentru care sporurile pentru condiții de muncă vătămătoare se acordă (sau nu), a cuantumului acestora, a categoriilor de beneficiari etc. este o decizie cu privire la care, în mod inevitabil și deci necesar, legiuitorul trebuie să beneficieze de o largă marjă de apreciere.

64. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andreia Diana Notrețu, prin Sindicatul Național al Lucrătorilor din Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în Dosarul nr. 17.061/3/2020 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, de Navara Maria Roșu (fostă Dumitrașcu) și alții în Dosarul nr. 2.877/30/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul din Rețeaua Veterinară a județului Ilfov, în numele și pentru membrii de sindicat Oana Nicoleta Balaban și alții, în Dosarul nr. 2.478/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, de Adrian Turtoi și alții în Dosarul nr. 29.952/3/2019 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Liber al Personalului Sanitar Veterinar Tulcea, pentru membrul de sindicat Viorica Cotos, în Dosarul nr. 325/88/2019 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Aurelia Stan și alții în Dosarul nr. 2.875/30/2019 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, de Rodica Borodatii și alții în Dosarul nr. 12.975/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul din Rețeaua Veterinară a județului Ilfov, pentru membrii de sindicat Camelia Georgeta Ilie și alții, în Dosarul nr. 28.330/3/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Liber Independent din Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, pentru membrii de sindicat Teofilia Banu și alții, în Dosarul nr. 10.424/3/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Cristian Bratu în Dosarul nr. 2.036/93/2021 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Veterinarilor din Administrația Centrală — Esculap, în nume propriu și în calitate de reprezentant al membrului de sindicat Oana-Flavia Ioniță, în Dosarul nr. 5.765/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, de Sindicatul Salariaților din Agenția Domeniilor Statului, în numele și pentru membrii de sindicat Dragoș Dumitrescu și, respectiv, Octavian Șoldea, în dosarele nr. 22.186/3/2021 și nr. 35.417/3/2021 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Veterinarilor din Administrația Centrală — Esculap, în nume propriu și în calitate de reprezentant al membrului de sindicat Daniel Spoială, în Dosarul nr. 34.269/3/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și constată că dispozițiile art. 6 lit. b), c), d) și g), ale art. 23, ale art. 36 alin. (1), ale art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3), (4) și (6) și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 1 din cap. I lit. B și ale cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 și 2 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 220

din 10 aprilie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, precum și a Legii nr. 217/2023, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, excepție ridicată de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.486D/2023.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 21 noiembrie 2023, în prezența reprezentantului Avocatului Poporului, doamna Emma Turtoi, șef birou contencios constituțional și recurs în interesul legii din cadrul instituției Avocatului Poporului și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 30 ianuarie 2024. Curtea a dispus succesiv amânarea pronunțării pentru data de 14 februarie 2024, 21 februarie 2024, 13 martie 2024, 20 martie 2024 și, respectiv, 10 aprilie 2024 în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, atunci când a constatat că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, respectiv pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul dezbaterii, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. La termenul din data de 10 aprilie 2024, Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Adresa nr. 27278 din 5 octombrie 2023, **Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal.**

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, potrivit expunerii de motive a Legii nr. 217/2023, scopul modificării dispozițiilor Codului penal prin legea criticată a fost

adoptarea unor măsuri sporite de protecție a minorilor împotriva agresiunilor de natură sexuală, în contextul în care România se află pe primul loc în Europa în ceea ce privește victimele infracțiunilor de trafic de persoane, iar numărul minorilor care devin victime ale actelor de abuz sexual comise în mediul virtual a crescut considerabil începând cu anul 2020. Cu toate acestea, Avocatul Poporului susține că forma Legii nr. 217/2023 adoptate de Camera Deputaților se îndepărtează de intenția legiuitorului anterior arătată, întrucât art. I pct. 9 din legea analizată prevede, prin dispozițiile art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, o cauză de nepedepsire care, prin aplicarea diferenței de vârstă de 5 ani între făptuitor și victimă, permite ca un minor cu vârsta de 13 ani și o lună care consimte la un raport sexual cu un major de 18 ani să fie prezumat a exprima un consimțământ valabil. Se susține că, în aceste condiții, soluția legislativă criticată nu poate fi conciliată cu rațiunea adoptării Legii nr. 217/2023 și se menționează că, în forma inițială a proiectului legii supuse controlului de constituționalitate, cauza de nepedepsire prevedea o diferență de vârstă între făptuitor și victimă de 3 ani.

5. Este invocat art. 113 din Codul penal, ce reglementează limitele răspunderii penale, arătând că minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal, că minorul care are vârsta între 14 și 16 ani răspunde penal numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ și că minorul care a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal potrivit legii. Se susține că prin *discernământ* se înțelege atât capacitatea mentală (psihică și intelectuală) a persoanei de a înțelege semnificația socială a faptelor pe care le săvârșește și urmările acesteia, cât și capacitatea acesteia de a-și manifesta voința neconstrânsă de a le săvârși. În acest context, se apreciază că, deși dispozițiile art. 113 din Codul penal reglementează o prezumție absolută a lipsei de discernământ a făptuitorului care are o vârstă mai mică de 14 ani, cu atât mai mult se poate aprecia că un minor cu vârsta mai mică de 14 ani, victimă a unei infracțiuni cu caracter sexual, nu are discernământul necesar pentru a conștientiza consecințele unui act sexual și, ca atare, nu poate consimți la un act sexual cu un major. Se susține că diferența de vârstă de 5 ani între făptuitor și victimă, prevăzută de dispozițiile art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, încalcă prezumția absolută reglementată la art. 113 din Codul penal.

6. Se face trimitere la art. 18 din Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale (Lanzarote, 25 octombrie 2007), care prevede, printre altele, că fiecare parte semnatară va lua măsurile legislative sau de altă natură necesare pentru a incrimina fapte, comise cu intenție, constând în activități sexuale cu minori care, potrivit prevederilor în vigoare ale dreptului național, nu au împlinit vârsta legală pentru viața sexuală.

7. Se arată că, în legislația penală românească, vârsta minorității a fost modificată/a crescut de la 14 ani, potrivit art. 198 din Codul penal din 1968, la 15 ani, conform Legii nr. 197/2000. Or, prin Legea nr. 217/2023, vârsta consimțământului sexual este majorată la 16 ani, în condițiile

în care în cuprinsul expunerii de motive care însoțește Legea nr. 217/2023 se reține că vârsta consimțământului sexual în România ar fi 14 ani, iar prin aplicarea cauzei de nepedepsire reglementate la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal se ajunge la prezumarea unui consimțământ sexual al unui copil care are puțin peste 13 ani.

8. În acest context, se susține că, dacă discernământul este o condiție de validitate a consimțământului, nu se poate concluziona că un copil de 13 ani și câteva zile poate discerne și poate exprima un consimțământ sexual valabil în prezența unui major cu o vârstă de cel puțin 18 ani, astfel că soluția legislativă criticată contravine prevederilor art. 113 din Codul penal, care instituie o prezumție absolută conform căreia un minor sub 14 ani nu are discernământ.

9. Pentru toate aceste motive, Avocatul Poporului susține că prevederile art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023, cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5).

10. Totodată, se arată că o altă ipoteză neclară, reglementată prin legea criticată, este cea în care actul sexual este săvârșit de un făptuitor care mai are câteva zile până la împlinirea vârstei de 18 ani și un minor care urmează să împlinească 14 ani și consimte la actul sexual. Se arată că, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 217/2023, fapta anterior menționată constituia infracțiunea de act sexual cu un minor, însă, după data intrării în vigoare a Legii nr. 217/2023 (1 ianuarie 2024), această faptă nu va mai constitui infracțiune, întrucât art. 218¹ alin. (3) din Codul penal incriminează doar raportul/actul sexual comis de către un minor cu un alt minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 683 din 19 noiembrie 2014), incriminarea sau dezincriminarea unor fapte ori reconfigurarea elementelor constitutive ale unei infracțiuni țin de marja de apreciere a legiuitorului, marjă care nu este absolută, fiind limitată de principiile, valorile și exigențele constituționale.

11. De asemenea, se susține că prin actul normativ criticat se creează un paralelism în reglementare, deoarece art. 218 alin. (3) lit. c) din Codul penal incriminează faptele de viol comise asupra unui minor cu vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani, iar art. 218¹ alin. (2) și (3) din același cod prevede, la rândul său, violul săvârșit asupra unui minor, comis prin constrângere de către un major/minor. Or, pentru victima care este un minor cu vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani, ar intra în vigoare două texte de lege ce prevăd pedepse diferite.

12. Pentru toate aceste motive, se susține că modificările și completările aduse dispozițiilor Codului penal prin prevederile legale criticate nu îndeplinesc cerințele de previzibilitate a legii, modul acestora de formulare fiind neclar, echivoc și contrar atât jurisprudenței Curții Constituționale, cât și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul legalității incriminării, principiu prevăzut la art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se menționează că, potrivit acestui principiu, legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora.

13. Totodată, se susține că dispozițiile legale criticate încalcă art. 22 din Constituție privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 34, care consacră dreptul la ocrotirea sănătății, și art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor, potrivit căruia copiii și tinerii

se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor. În acest sens, se arată că, potrivit prevederilor art. 22 și 26 din Constituție, precum și celor ale art. 3 și 8 din Convenție, în sarcina statului există o obligație pozitivă de a pedepsi violul și de a investiga cazurile de viol. Se face trimitere la hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 martie 1985, 21 ianuarie 2003 și 4 martie 2004, pronunțate în cauzele *X și Y împotriva Țărilor de Jos*, *M.C. împotriva Bulgariei* și *August împotriva Regatului Unit*. De asemenea, sunt invocate hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 16 iunie 2009, 15 noiembrie 2011, 20 martie 2012 și 15 martie 2016, pronunțate în cauzele *O’Keeffe împotriva Irlandei*, paragraful 144, *M.P. și alții împotriva Bulgariei*, paragrafele 108 și 153, și *C.A.S. și C.S. împotriva României*, paragraful 71.

14. Se susține că obligația de incriminare a faptelor de natură sexuală comise asupra minorilor decurge, de asemenea, din dispozițiile art. 19 și 34 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului.

15. Potrivit prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile Avocatului Poporului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal prin care se instituie o cauză de nepedepsire a faptei prevăzute la art. 218¹ alin. (1).

19. Din analiza excepției de neconstituționalitate rezultă însă că, în realitate, sunt criticate prevederile art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, precum și Legea nr. 217/2023, în ansamblul său.

20. Prevederile art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 (în forma inițială a legii publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 11 iulie 2023) aveau următorul cuprins: „*Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...)*”

9. După articolul 218 se introduce un nou articol, art. 218¹, cu următorul cuprins:

«Art. 218¹: Violul săvârșit asupra unui minor

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor care nu a împlinit 16 ani se pedepsesc cu închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1) comisă de un major cu un minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra

ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoarea de la 8 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de către un minor cu un alt minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepesc cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Dacă faptele prevăzute la alin. (1)—(3) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

f) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori;

g) fapta a fost comisă prin folosirea unei arme sau amenințarea cu aceasta;

h) victimei i s-a administrat, fără știința sa sau împotriva voinței sale, alcool sau orice substanță care îi afectează discernământul sau controlul acțiunilor sale;

i) în urma faptei, victima a rămas însărcinată, maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică și dacă faptele au fost comise în schimbul unor remunerații, al unui folos material ori al unui avantaj în natură sau al promisiunii unor astfel de beneficii, precum și în situația în care minorul a fost constrâns la a conviețui cu făptuitorul.

(6) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(7) Faptele prevăzute la alin. (1) nu constituie infracțiune dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani.

(8) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1)—(4) se pedepsește.»

21. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, Legea nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002 a fost modificată și completată prin Legea nr. 424/2023 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1194 din 29 decembrie 2023, astfel încât, în prezent, dispozițiile art. 218¹ din Codul penal au următorul cuprins:

„Art. 218¹: Violul săvârșit asupra unui minor

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un

major cu un minor care nu a împlinit 16 ani se pedepesc cu închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(11) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un minor cu un alt minor cu vârsta sub 14 ani se sancționează potrivit dispozițiilor art. 114.

(2) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepesc cu închisoarea de la 8 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de către un minor cu un alt minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepesc cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Dacă faptele prevăzute la alin. (1)—(3) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

f) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori;

g) în urma faptei, victima a rămas însărcinată, maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.

(5) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (11) au fost comise în schimbul unei remunerații, al unui folos material ori al unui avantaj în natură sau al promisiunii unor astfel de beneficii, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(51) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani se pedepesc cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă:

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei boli, unei stări de incapacitate fizică sau psihică ori altei cauze;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice fel;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(52) Fapta prevăzută la alin. (51) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani dacă:

a) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

b) *fapta a fost comisă de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori.*

(6) *Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.*

(7) *Faptele prevăzute la alin. (1) și (1¹) nu se sancționează dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani.*

(8) *Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1)—(5²) se pedepsește.”*

22. Prevederile criticate cuprinse în art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 11 iulie 2023, urmau să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2024, potrivit art. IV din aceeași lege. Având în vedere modificările legislative aduse prin Legea nr. 424/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1194 din 29 decembrie 2023, soluțiile legislative care au intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2024 sunt cele cuprinse în Legea nr. 424/2023.

23. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, ale art. 26 — *Viața intimă, familială și privată*, ale art. 34 — *Dreptul la ocrotirea sănătății și ale art. 49 — Protecția copiilor și a tinerilor*, precum și prevederilor art. 3, art. 7 paragrafele 1 și 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea torturii, la principiul legalității incriminării și a pedepsei și la dreptul la respectarea vieții private și de familie.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, având în vedere interesul considerabil pe care îl prezintă dispozițiile legale criticate pentru protecția juridică a valorilor fundamentale referitoare la dreptul la integritate fizică și psihică și la libertatea persoanei, ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, Legea nr. 217/2023 a fost modificată și completată prin Legea nr. 424/2023, acestea intrând în vigoare, la aceeași dată, respectiv la 1 ianuarie 2024.

25. Prin Legea nr. 424/2023 au fost aduse îmbunătățiri soluțiilor legislative prevăzute în Legea nr. 217/2023, sfera acestora de aplicare fiind mai bine delimitată, prin reglementarea cu mai multă rigoare a ipotezelor și a dispozițiilor normelor de incriminare din cuprinsul legilor analizate. Totodată, prin Legea nr. 424/2023 a fost eliminat paralelismul legislativ creat prin Legea nr. 217/2023 între dispozițiile art. 218 alin. (3) lit. c) din Codul penal, care incriminau faptele de viol comise asupra unui minor, și cele ale art. 218¹ alin. (2) și (3) din același cod, care prevăd, la rândul lor, violul săvârșit asupra unui minor, comis prin constrângere de către un major sau de către un minor, paralelism care a existat în cazul ipotezei în care victima era un minor cu vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani.

26. Așadar, o parte dintre criticile formulate de Avocatul Poporului în prezenta cauză, respectiv cele referitoare la claritatea, precizia și previzibilitatea soluțiilor legislative din cuprinsul Legii nr. 217/2023 și cele cu privire la paralelismul legislativ anterior menționat, nu mai subzistă, problemele de constituționalitate semnalate prin sesizarea directă a instanței de contencios constituțional cu prezenta excepție de neconstituționalitate fiind soluționate de către legiuitor prin exercitarea de către acesta a rolului său constituțional prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală.

27. Astfel, dispozițiile Legii nr. 217/2023, în ansamblul său, respectiv prevederile art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023, au fost modificate și completate în sensul înlăturării problemelor semnalate de Avocatul Poporului prin prezenta sesizare.

28. În aceste condiții, Curtea urmează să analizeze criticile de neconstituționalitate referitoare la art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, potrivit cărora nu constituie infracțiune violul săvârșit asupra unui minor, comis în formele prevăzute la art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 cu referire la art. 218¹ alin. (1) din Codul penal, dacă diferența de vârstă dintre făptuitor și victimă nu depășește 5 ani.

29. Cu privire la norma penală prevăzută la art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 cu referire art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, Curtea reține că, anterior datei intrării sale în vigoare, respectiv anterior datei de 1 ianuarie 2024, și, prin urmare, înainte de a-și produce efectele juridice de completare a Codului penal, această normă a fost modificată prin prevederile art. I pct. 5 din Legea nr. 424/2023 cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, devenind o normă care reglementează într-adevăr o cauză de nepedepsire [„(7) *Faptele prevăzute la alin. (1) și (1¹) nu se sancționează dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani*”]. Așa fiind, în prezent, critica de neconstituționalitate ce vizează dispozițiile art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, în forma lor anterioară modificării prin art. I pct. 5 din Legea nr. 424/2023, a rămas fără obiect, de vreme ce aceste dispoziții legale, înainte de a intra în vigoare, au fost modificate de legiuitor, primind un nou conținut.

30. De asemenea, în forma prevăzută la art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 — criticată prin prezenta excepție de neconstituționalitate — dispozițiile art. 218¹ alin. (7) din Codul penal reglementau o normă de dezincriminare, care prevedea că „*faptele prevăzute la alin. (1) nu constituie infracțiune dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani*”. Însă, anterior intrării sale în vigoare, această normă de dezincriminare a fost modificată de legiuitor prin dispozițiile art. I pct. 5 din Legea nr. 424/2023, devenind o cauză de nepedepsire, potrivit căreia „*faptele prevăzute la alin. (1) și (1¹) nu se sancționează dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani*”.

31. Or, pentru considerentele anterior menționate, obiectul excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare (...)*”, coroborat cu art. 33 din aceeași lege, potrivit căruia, la soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate direct de Avocatul Poporului, dispozițiile art. 29—31 din Legea nr. 47/1992 se aplică în mod corespunzător. În acest sens, prin Decizia nr. 64 din 9 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 27 februarie 2017, paragrafele 44—45, Curtea a condiționat exercitarea controlului de constituționalitate, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, de existența în fondul activ al legislației a actului de reglementare primară criticat de Avocatul Poporului, așadar, implicit, a soluției legislative cuprinse în acesta, arătând că, numai în măsura în care soluția legislativă a fost menținută, la data pronunțării Curții, în actul normativ criticat, acesta poate fi analizat pe fond în condițiile textului constituțional anterferit (a se vedea, în acest sens, *mutatis mutandis* Decizia nr. 549 din 15 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 24 septembrie 2015, paragrafele 16—22).

32. Având în vedere aceste considerente, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal este inadmisibilă.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 33 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu referire la art. 218¹ alin. (7) din Codul penal, excepție ridicată de Avocatul Poporului.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Avocatul Poporului și constată că Legea nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002, în ansamblul său, este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHEMagistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 867/2015
privind aprobarea modului de administrare, finanțare și implementare a acțiunilor prioritare
pentru tratamentul endovascular al pacienților critici cu leziuni vasculare periferice acute**

Văzând Referatul de aprobare nr. 4.403R din 30.08.2024 al Serviciului medicină de urgență din cadrul Direcției generale asistență medicală,

având în vedere:

— prevederile art. 100 alin. (5) și (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Adresa Spitalului Clinic de Urgență „Prof. Dr. Agripa Ionescu” nr. 550.167 din 20.08.2024, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. AFR 7.495 din 21.08.2024 și Avizul Colectivului de lucru al AP-EVA nr. SMU 1.301 din 27.08.2024,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 867/2015 privind aprobarea modului de administrare, finanțare și implementare a acțiunilor prioritare pentru tratamentul endovascular al pacienților critici cu leziuni vasculare periferice acute, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 16 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 24, după punctul 13 se introduce un nou punct, punctul 14, cu următorul cuprins:**

„14. Spitalul Clinic de Urgență «Prof. Dr. Agripa Ionescu».”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și unitățile sanitare care derulează acțiunile prioritare pentru tratamentul pacienților critici cu leziuni vasculare periferice acute din secțiile de chirurgie vasculară vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete,
secretar de statBucurești, 30 august 2024.
Nr. 4.403.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Georgi” din sectorul 6, municipiul București**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.421/2020 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie S.C. Centrul de performanță Georgi — S.R.L. din municipiul Pitești pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Georgi” din municipiul București;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 9 din 13.06.2024;
- Referatului de aprobare nr. 6.325 din 25.06.2024 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Georgi” din sectorul 6, municipiul București, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, formele de învățământ „program normal” și „program prelungit”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Georgi”, cu sediul în str. Prelungirea Ghencea nr. 163, municipiul București, sectorul 6, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, formele de învățământ „program normal” și „program prelungit”, începând cu anul școlar 2024—2025.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Georgi” din municipiul București, sectorul 6, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Capacitatea maximă de școlarizare este de 5 formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 1).

Art. 4. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Grădinița „Georgi” din municipiul București, sectorul 6, angajat conform prevederilor legii pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Georgi” din sectorul 6, municipiul București.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Georgi” din municipiul București, sectorul 6, dispune

de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Grădinița „Georgi” din municipiul București, sectorul 6, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Georgi” din municipiul București, sectorul 6, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029.

Art. 8. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Georgi” din municipiul București, sectorul 6, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular
Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj**

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;

— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.352/2020 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Asociației Copiii Montessori Cluj din municipiul Cluj-Napoca pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară Montessori din municipiul Cluj-Napoca;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 16.05.2024;

— Referatului de aprobare nr. 5.227 din 23.05.2024 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, pentru nivelurile de învățământ „primar I” (alternativa educațională Montessori) și „primar II” (alternativa educațională Montessori), forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, limba de predare „română”,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Montessori „Atlas”, cu sediul în aleea Valeriu Bologa nr. 3, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, pentru nivelurile de învățământ „primar I” (alternativa educațională Montessori) și „primar II” (alternativa educațională Montessori), forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, limba de predare „română”, începând cu anul școlar 2024—2025.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Capacitatea maximă de școlarizare este de 9 formațiuni de studiu/1 schimb.

Art. 4. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, angajat conform prevederilor legii pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-

Napoca, județul Cluj, dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029.

Art. 8. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială Montessori „Atlas” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Cluj duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 13 august 2024.

Nr. 5.943.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 567608